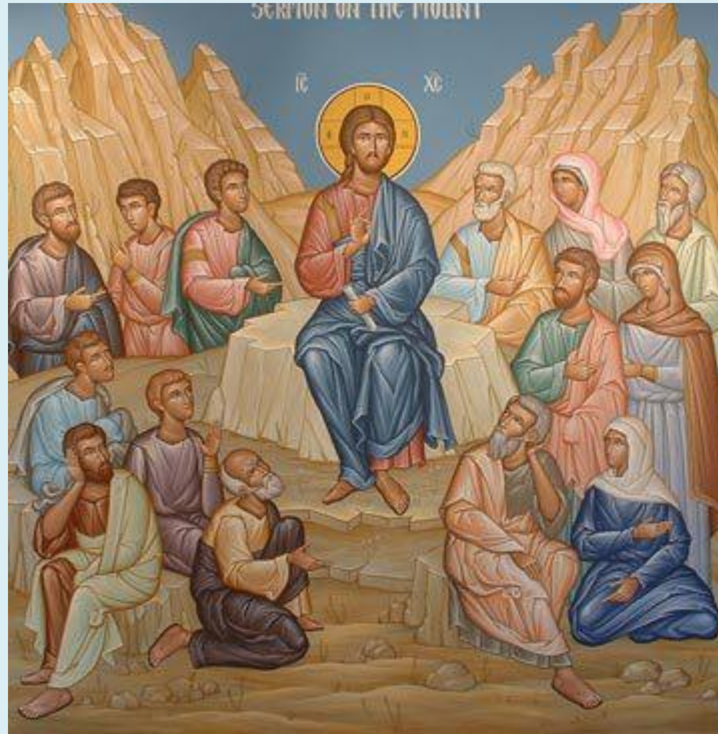
Când mi-e drag celălalt ?

Tonice pentru suflet:

https://independent.academia.edu/emystea/Tonice-pt-suflet

https://archive.org/details/@steaemy?query=Tonice+pentru+suflet

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Tonice+pentru+suflet

***

Mi-e drag celălalt când prima oară când îl întâlnesc îmi zâmbeşte…
mi-e drag când vorbeşte frumos cu mine…
mi-e drag când are răbdare să mă asculte…
când nu mă judecă, când nu-mi vede greşelile şi mă iubeşte aşa cum sunt.

Mi-e drag când nu se laudă cu ce are pentru că atunci vreau şi eu să am.
Mi-e drag când nu se laudă pe unde a fost pentru că atunci vreau şi eu să mă duc.
Mi-e drag când celălalt mă tratează ca pe un frate deşi el e mai deştept ca mine, mai bogat sau mai frumos ca mine.

Mi-e drag celălalt când şi lui îi e drag de altcineva.

Mi-e drag celălalt când mă ajută, când renunţă la ceva pentru mine.
Mi-e drag celălalt când lui i-e drag de mine !

Sfântul apostol Pavel vorbeşte aşa frumos de dragoste în Epistola întâi către Corinteni, capitolul 13:
1. De aş grăi în limbile oamenilor şi ale îngerilor, iar dragoste nu am, făcutu-m-am aramă sunătoare şi chimval răsunător.
2. Şi de aş avea darul proorociei şi tainele toate le-aş cunoaşte şi orice ştiinţă, şi de aş avea atâta credinţă încât să mut şi munţii, iar dragoste nu am, nimic nu sunt.
3. Şi de aş împărţi toată avuţia mea şi de aş da trupul meu ca să fie ars, iar dragoste nu am, nimic nu-mi foloseşte.
4. Dragostea îndelung rabdă; dragostea este binevoitoare, dragostea nu pizmuieşte, nu se laudă, nu se trufeşte.
5. Dragostea nu se poartă cu necuviinţă, nu caută ale sale, nu se aprinde de mânie, nu gândeşte răul.
6. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr.
7. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduieşte, toate le rabdă.
8. Dragostea nu cade niciodată

Şi Sfântul Ioan Gură de Aur vorbeşte despre dragostea ca semn distinctiv al ucenicilor lui Dumnezeu: Iubirea este chipul propriu pe care îl poartă ucenicii Domnului, pecetea robilor lui Dumnezeu, semnul după care sunt recunoscuţi apostolii: „întru aceasta vor recunoaşte toţi că sunteţi ucenicii mei”. Întru ce? A vorbit cumva despre minunea învierii morţilor, despre vindecarea leproşilor ori despre alungarea demonilor? Nicidecum, căci el spune, lăsându-le deoparte pe acelea: ***„Întru aceasta vor recunoaşte toţi că sunteţi ucenicii mei, dacă veţi avea dragoste unii faţă de alţii” (In. 13, 35).***

Căci unele ca acelea sunt numai daruri ale harului venit de sus, pe când iubirea este izbânda străduinţei omeneşti. Şi, îndeobşte, nobleţea cuiva nu iese la iveală prin darurile primite de sus, cât mai degrabă prin izbânzile obţinute cu propriile sale eforturi. Pentru aceasta a spus Hristos că ucenicii săi nu sunt recunoscuţi după minunile înfăptuite, ci după dragoste.

Dacă iubirea este prezentă, celui ce a dobândit-o nu îi lipseşte nici o parte din filozofie, ci deţine întreaga virtute, desăvârşită şi perfectă, în timp ce fără iubire omul este lipsit de orice bine. De aceea şi Pavel o înalţă şi o slăveşte prin cuvântul său; ba s-ar putea spune că nici măcar laudele sale nu ajung să fie pe măsura înălţimii proprie iubirii.

Dragostea e singurul “lucru” din lume care ne face speciali !

Sursa: Ortodoxia tinerilor